

STORITVE IZ PRVEGA ODSTAVKA 25. ČLENA ZDDV-1 IN REKAPITULACIJSKO POROČILO

Pojasnilo DURS, št. 4230-146/2010, 3. 8. 2010

Prejeli smo vprašanje glede izpolnjevanja rekapitulacijskega poročila v primerih, ko prejemnik storitve nima identifikacijske številke za DDV. V zvezi s tem pojasnjujemo:

Kako naj ravna davčni zavezanec, ki je opravil storitev iz prvega odstavka 25. člena Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 10/10 – UPB2) davčnemu zavezancu iz druge države članice, ki se v nasprotju z določili Direktive Sveta 2006/112/ES ni identificiral za namene DDV.

Storitev, opravljenih davčnemu zavezancu iz druge države članice, ki se v nasprotju z določili Direktive Sveta 2006/112/ES ni identificiral za namene DDV, davčni zavezanec ne vpisuje v rekapitulacijsko poročilo.

Kraj obdavčitve storitev v skladu s splošnim pravilom ureja prvi odstavek 25. člena ZDDV-1. Ta določa, da je kraj opravljanja storitev, ki jih prejme davčni zavezanec, ki deluje kot tak, kraj, kjer ima ta davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti. Če so te storitve opravljene stalni poslovni enoti davčnega zavezanca, ki ni v kraju, kjer ima sedež svoje dejavnosti, je kraj opravljanja teh storitev kraj, kjer ima ta davčni zavezanec stalno poslovno enoto. Če takega sedeža ali take stalne poslovne enote ni, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima davčni zavezanec, ki prejme te storitve, stalno oziroma običajno prebivališče.

Na podlagi d) točke prvega odstavka 214. člena Direktive Sveta 2006/112/ES se mora vsak davčni zavezanec, za katerega se na njihovem ozemlju opravijo storitve, za katere je v skladu s 196. členom dolžan plačati DDV, identificirati za namene DDV. Ta določba direktive je povzeta v 78. členu ZDDV-1.

Na podlagi četrtega odstavka 78. člena ZDDV-1 se mora vsak davčni zavezanec (tudi mali davčni zavezanec iz prvega in drugega odstavka 94. člena ZDDV-1), ki ima sedež v Sloveniji in opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES izključno prejemnik storitev in vsak davčni zavezanec, za katerega se na ozemlju Republike Slovenije opravijo storitve, za katere je v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena dolžan plačati DDV, predložiti pristojnemu davčnemu organu zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV.

Obveznost predložitve rekapitulacijskega poročila ureja ZDDV-1 v 90. členu. Ta v c) točki prvega odstavka določa, da mora vsak davčni zavezanec, identificiran za DDV, davčnemu organu predložiti rekapitulacijsko poročilo o davčnih zavezancih in pravnih osebah, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za DDV, katerim je opravil storitve, ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva, in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES.

V rekapitulacijskem poročilu mora davčni zavezanec v zvezi s storitvami na podlagi drugega odstavka 90. člena ZDDV-1 navesti naslednje podatke:

- identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil obdavčljive storitve v skladu s prvim odstavkom 25. člena ZDDV-1,
- identifikacijsko številko za DDV osebe, ki prejema storitve v drugi državi članici in pod katero so ji bile storitve opravljene,
- za vsako osebo, ki prejema storitve, skupno vrednost storitev, ki jih je opravil.

Kadar je prejemnik storitve davčni zavezanec, je kraj obdavčitve storitve v skladu s splošnim pravilom v državi prejemnika, ne glede na to, ali je ta identificiran za namene DDV, ali ne. ZDDV-1 v prvem odstavku 25. člena ZDDV-1 namreč določa kraj obdavčitve tistih storitev, ki jih prejme davčni zavezanec, ki deluje kot tak.

Glede na to, da mora davčni zavezanec v rekapitulacijskem poročilu navesti tudi identifikacijsko številko za DDV osebe, ki prejema storitve v drugi državi članici, se zastavlja vprašanje, kako naj ravna davčni zavezanec, ki je opravil storitev iz prvega odstavka 25. člena ZDDV-1 davčnemu zavezancu iz druge države članice, ki se v nasprotju z določili Direktive Sveta 2006/112/ES ni identificiral za namene DDV.

Davčni zavezanec, ki je storitev opravil, kljub temu, da ne razpolaga z identifikacijsko številko prejemnika storitve, ne obračuna DDV, saj za to v ZDDV-1 ni pravne podlage.

Storitev, opravljenih davčnemu zavezancu iz druge države članice, ki se v nasprotju z določili Direktive Sveta 2006/112/ES ni identificiral za namene DDV, davčni zavezanec ne vpisuje v rekapitulacijsko poročilo. Zaradi nastalih razhajanj med obračunom DDV-O in RP-O pa bo davčni zavezanec o teh storitvah moral obvestiti davčni organ, le ta pa bo podatke o prejemnikih, ki se niso identificirali za namene DDV posredoval v države, v katerih imajo prejemniki, sedež svoje dejavnosti.

Opomba: To pojasnilo je nadomeščeno s [pojasnilom DURS, št. 4230-3626/2011 z dne 6. 5. 2011.](#)